

ker dopisnik dolži prejšnjega župana, da ni imel slovenskega občinskega pečata. On sam ga je kupil in sedaj oddal novemu županu. Vse posle je g. J. Preskar sam opravil, vse pote sam obhodil, 297 gld. občini založil in celo smrt bi si skoraj zahodil. Gosp. dopisnik, nikarte torej takrat dopisovati, kadar Vam sovraštvo gloda sree!

Od Sv. Antona v Slov. goricah. (Zbor in veselica.) Z zadovoljnim in veselim srcem spominjamo se na občni zbor in veselico našega katol. bralnega društva dne 10. januarija. Že na predvečer so bili pevci in igralci, ki so se sešli k vavam v šoli, dobre volje. Vsak je hotel kako lepšo in veselejšo zapeti. Društvo je pridobilo letos nekaj več udov. Blage volje so se nas spomnili s podporo gg.: Dr. Fr. Jurtela, Fr. Gomzi in L. Uratarič iz Vojnika; pristrčna hvala blagim dobrotnikom! Kakor se vidi, bo moglo društvo svojo knjižnico nekoliko bolj založiti; kajti dozdej trpeli smo res pomanjkanje knjig. — Jedro cele slavnosti so bile lepe pesmi; pevovodja, nadučitelj g. Fr. Pečovnik in njegovi vrli sotrudniki so posebno tokrat pokazali svojo dovršenost v petju. Tudi igra je presegala vsakošno pričakovanje; ravno »Krivec« je bil kriv, da so se marsikomu ustne kite in žilice krepko natezale. — Pri prosti zabavi je bilo prav živahno gibanje; prostora je pomanjkovalo. Počastili so nas gosti od Sv. Andraža v precejšnjem številu, potem od Sv. Jurija ob Ščavnici in od Negove.

Iz Celja. (XV. letno poročilo) »katol. podpornega društva v Celju« pod pokroviteljstvom premilostnega gospoda knezoškofa lavantinskega dr. Mihaela Napotnika za leto 1895. V naslednjih vrsticah poročamo preblagim članom in dobrotnikom o delovanju »kat. podpornega društva« v letu 1895. Društvo je imelo oskrbeti petrazredno solo, katero je obiskovalo 425 deklic s prav dobrim uspehom pod vodstvom neutrudljivih čč. šolskih sester. Da se je zavod vzdrževal, da so se revne šolarice s potrebnimi knjigami, zvezki itd. preskrbele, k temu je dal vsemogočni Bog svoj sveti blagoslov, sledeči preblagi dobrotniki pa so pripomogli s svojo velikodušno podporo in sicer: Premilostlj. knezoškof dr. Mihael Napotnik, 75 fl., č. g. Al. Šijanec, župnik, 2 fl., g. Maks Pleteršnik, profesor, 3 fl., g. Ferd. Kager, pasar, 2 fl., g. M. Farčnik, oskrbnica, 2 fl., g. Janez Schmied, knjigovez, 2 fl., g. Antonija Altziebler, 52 kr., č. g. Andr. Urek, župnik, 2 fl., g. Bl. Gaberšek, posestnik, 1 fl., g. Fr. Krašovec, pozlatar, 3 fl. 50 kr., č. g. Janez Berglez, župnik, 2 fl., slavna posojilnica v Makolah 30 fl., gosp. Pospihal 5 fl., g. Martin Debeljak 5 fl., preč. g. Karl Gajšek, č. kanonik, 8 fl., č. g. Val. Mikuš, kaplan, 5 fl., Neimenovan 5 fl., preč. g. Fr. Ogradi, opat, 50 fl., g. dr. Ivan Dečko, odvetnik, 10 fl., g. Fr. Kmecl, krojaški mojster, 5 fl., č. g. M. Ulénik, kaplan, 6 fl., za kupone 12 fl. 64 kr., vlč. g. Fr. Dovnik, dekan, 5 fl., g. Ludv. Schellander, c. kr. fin. uradnik, 3 fl., č. g. Ed. Janžek, župnik, 4 fl., č. g. V. Par, župnik, 2 fl., č. g. M. Škorjanc, kaplan, 3 fl., č. g. Marko Stuhec, žup., 2 fl. 50 kr. (Konec prih.)

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (Razno.) Pri nas se je usejal pred dalj časom — »modriž« v prelepo slovensko pšenico, ki je od začetka lepo mirno rastle in se kaj mogočno razvil; akoravno je bil ta »plavec« revček. A iz tega »modriža« je pognalo po lepi župniji Sv. Ane več modriž glavic; in glejte ga kleka, dandanes nosi že ponosno svojo glavó. V občino Kremberg bi rad neki »modrižar« vtihotapil prepire, akoravno nima ondi pravice. Lansko leto je bil pri nas ljudski shod, kar je tudi nekega »modrižarja« v oči bodlo; udrihal je prav marljivo po našem č. g. poslancu, ter s tem činom blatil tudi duhovski stan. Ko smo

dobili c. kr. pošto k Sv. Ani, kar smo se prav razveselili, ker bilo je tega že dalj časa potrebno; kar v hipu bi jo »modriž« rad zadušil s svojo »modro« glavico. A Jaka, ne bo šlo! Odsedaj se bo c. kr. pošta za gotovo vzdržala, akoravno je bila nekaj časa tudi takoimenovana »gajšic« pošta. Slovenci, držimo se zlatega gesla: »Svoj k svojim!« Imamo že skoro jedno leto narodnega trgovca, prodaja namreč specarijsko blago gosp. Josip E. Seyfried, c. kr. poštar; ki ima samo slovenski napis na — slovenskih tleh. Sam se je izrazil, da je takó običajno, a vendar vidimo v njegovi prodajalnici tudi Nemce; in to raditega, ker je z malimi % zadovoljen, ne bi hotel pri malem špecarijskem blagu imeti po 12—15% dobička! Zatorej, svoji k svojim! — V št. 1. »Slov. Gospodarja« naj v dopisu od Sv. Ane stoji stavek: »da bi le bil vedno tudi v srcu iskren narodnjak«. Beseda »vedno« je po pomoti izostala. Gosp. L. Kr—c je namreč sedaj iskren narodnjak in na vse strani priljubljen mož. —k—

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so s patentom dne 22. januarija razpustili državni zbor ter sklicali novi državni zbor na dan 27. marcija. Vlada je takoj razpisala državnozbornske volitve. Volilci, le krepko na delo! — Socijalni demokratje so imeli na Dunaju shod zaupnih mož ter so za občno kurijo postavili 60 kandidatov. Res, korajžo pa imajo! — Vsi deželni zbori so se sešli dne 26. januarija. V nižjeavstrijskem je predlagal Vergani, naj se omeji prisilni šolski poduk do 13. leta ter se ločijo krščanski učenci od židovskih.

Češko. Mladočeški klub je sklenil, delati na to, da se pomilostijo vsi politični kaznjenci. Ako se uvede stroga enakopravnost v deželah češke krone, bodo pa Mladočehi postali vladni. — Krščanski socijalisti prirejajo med Nemci zborovanje za zborovanjem.

Štajarsko. Cesarski namestnik, marki Bacquehem, je bil te dni na Dunaju, ker je vladi sila neljubo, ako bi slov. poslanci zopet izstopili iz deželnega zbora. — V lipniškem okraju zoper prelata Karlona kandiduje neki Heider. — Dr. Gutjehra bode v 5. kuriji podpirala tudi graška obrtna stranka.

Koroško. Deželni glavar je postal liberalni grof Goëss, njegov namestnik pa nacijonalec dr. Mettnitz. — V prvi seji deželnega zbora je zahteval Slovenec Grafenauer, naj bodo zapisniki dež. zbora tudi slovenski, seveda zaman. — »Bauernbund« priredi na svečnico shod na Rudi pri Velikovu; toda nič ne bode opravil, ker Slovenci ne držijo križem rok.

Kranjsko. Finančni minister je Ljubljani dovolil, prirediti efektno loterijo. Izdati sme milijon srečk. — Kmetijsko ministerstvo dá za uravnavo Bistrice pri Bregu, občina Sv. Križ, 7000 gld. — Socijalni demokratje kandidujejo za 5. kurijo krojača Železnikarja.

Primorsko. Na Goriškem kandiduje v 5. kuriji socijalni demokrat Fr. Marn, v Trstu pa K. Ucekar. — V Trstu bodo prihodnji mesec občinske volitve. Lahi napenjajo vse moči, da Slovincem iztrgajo par mandatov v okolici. Naj se lahonska druhal pošteno opeče!

Hrvaško. V Reki se ne uvedejo samo ogerske postave, ampak tudi policija se podržavi. Madjarom gotovo ne bodo nasprotovali Lahi; toda prej ko slej se bode tem v Reki prav tako slabo godilo, kakor Hrvatom.

Ogersko. Madjari hočejo, naj postane madjarščina liturgičen jezik, to je naj se sv. maša bere v

madjarskem jeziku. Ne bode slo, dasi drugod vse dosežejo! Modri papež Leon XIII. tega nikoli ne bodo privolili. — Vlada namerava razširiti volilno pravico, gotovo pa samo za krivokljune žide in Madjarone.

Vnanje države.

Rim. Umrli je kardinal Bianchi v 80. letu svoje starosti. — Sv. oče tudi letos ne bodo dovolili laškim katoličanom voliti v poslansko zbornico.

Italijansko. Pred tednom je imela poslanska zbornica zadnjo sejo. Kralj jo še te dni razpusti, da se razpišejo nove volitve. — V Afriki še se Italijani niso spoprijeli z derviši, katere bojda abesinski kralj Menelik podpira.

Francosko. Ta teden dojde v Pariz ruski vnanji minister, grof Muravjev. Vsprejeli ga bodo kakor kacega kralja, da se zveza med Rusijo in Francijo utrdi. — V poslanski zbornici se socijalni demokratje terjali, naj se v Parizu podere krasna cerkev Srca Jezusovega. Hvala Bogu, da večina Francozov še ni zato.

Angleško. Te dni je ministerski predsednik, lord Salisbury, ostro govoril zoper sultana. Toda kaj je temu za same besede! — Kako teptani da so katoliški Irci, to se je zopet videlo v poslanski zbornici te dni, ko se je sklepala adresa na prestolni govor.

Nemško. V kratkem pride grof Muravjev tudi v Berlin, da se predstavi cesarju Viljemu. — Zakaj vlada zatira Poljake? Minister jih je oni dan dolžil, da hočejo zopet ustanoviti lastno kraljestvo. Kaj pa še! Poljaki niso samo v Prusiji, ampak tudi v Rusiji in Avstriji.

Turško. Veleposlaniki bodo začetkom prihodnjega meseca izdelali razne preosnove, katere naj sultan v prid kristijanov uvede, to se pravi, če bode sultan hotel: toda ravno dobra volja njemu manjka. — Mladoturki močno hujskajo ljudstvo zoper sultana, Abdul Hamida, češ, ta ni naslednik kalifov, ampak poprejšnji sultan Murad, ki še bojda živi.

Špansko. S Kube se zopet med svet razširja ta-le vesela, pa malo resnična vest: General Weyler je preiskal več pokrajin na otoku Kuba ter sedaj izjavlja, da se nahaja le še malo ustaških čet, katerih ne bo težko razkropiti. V sladkornih nasadih so pa ljudje z delom že pričeli.

Za poduk in kratek čas.

V podzemeljskem Rimu.

(Piše Fr. Kovačič.)

(Dalje.)

O takih prilikah so jih večkrat pagani napadli in pomorili. Tako so se n. pr. pod cesarjem Valerijanom (254—260) zbrali enkrat kristijani v velikem številu na grobu sv. Krizantija in Darije (zakonska dvojica), katera je bil dal cesar živa zakopati. Kristijani so ravno opravljali pod zemljo svoje molitve, ko prihrumé pagani. Cesar je zaukazal zazidati in zasuti vse izhode, da kristijani niso mogli ven in so morali umreti vsled lakote in pomanjkanja zraka v podzemeljskih jamah. Še le čez kakih sto let so odprli one katakombe in našli gole okostnice. Svete posode so še stale na oltarju, na katerem so ravno opravljali presv. daritev.

Sličnih prizorov bi se dalo navesti več. V katakombah govori vsak kamen. Neki sveti strah obide človeka, ko stopi v te skrivnostne prostore, nevrednega se čuti hoditi med grobovi mučencev Kristusovih. — Neki notranji glas nam kliče: Stoj, popotnik, tukaj so sveta mesta! Glej, okoli tebe so v stene vdolbeni grobovi bratov in sester, ki tukaj čakajo angeljske trobente.

V Kristusa so verovali, v Kristusu živeli, za Kristusa umrli in sedaj počivajo v Kristusu. Mirno spijo v temnih grobovih po trudapolnem boju, ki so ga prebili za nebeškega kralja. Njihovih grobov ne krije zelena trava, nikdo jim ne sadi dišečih cvetlic, ne bliščijo se na njih spomeniki iz dragega kamena, vendar sladko spijo, ker so se dobro vojskovali. Časno življenje so zamenjali z večnim, kakor nam lepo kažejo napisi in podobe na njih grobovih.

Na paganskih grobovih stoji pogostoma obupen napis: »Tukaj počiva v temi ta ali oni«; na krščanskih grobovih pa, beremo večkrat: »Tukaj počiva v luči«, ali: »V Kristusa je veroval in je sedaj pri Kristusu«, »V miru počiva . . .«, »Mir s teboj . . .« itd. — Njih telesa so rabelji razmesarili in so strohnela, duše pa se sprehajajo po nebeškem vrtu in trgajo cvetlice, ki nikdar ne zvenejo. Kakor ovce so zbrani okoli svojega pastirja, ni se jim treba več bati volka t. j. hudobnega sveta, nikdo jim več ne more kaj žalega storiti. — Prav lepo nam predočujejo nebeško veselje mnoge podobe v katakombah. Pogostoma nahajamo podobo dobrega pastirja, okoli njega so zbrane ovce, t. j. duše rajnih, on pa jih rahlo boža. — Večkrat vidimo naslikano drevo, na katerem ptice zobljejo jagode; te ptice pomenijo duše rajnih, ki v nebesih uživajo večno veselje. Na vsakem grobu skoro vidimo v kamen vrezan ali naslikan zeleni list, ki pomeni upanje na večno življenje.

Zgodba preroka Jona, katerega je riba požrla in čez tri dni na suho vrgla, nam predstavlja vero v prihodnje vstajenje. Najlepši pomen pa ima podoba kruhov, ki se tudi pogostoma vidi v katakombah. To pomeni presv. Rešnje Telo in nas spominja besed Kristusovih: »Kdor je moje meso in pije moje kri, bo živel na vekomaj«. Ta kruh je zastava večnega življenja. — Ta »angeljski kruh« je bil prvim kristjanom tolažba v preganjanju, pomoč zoper hude skušnjave, sladka popotnica, kadar so jih gnali v smrt, srčnost, kadar so jih zaradi vere na ognju pekli, v olju kuhali, na kolesih trli, na križ pribijali.

Te in neštivilne druge podobe nam neovrgljivo dokazujejo, da so prvi kristijani ravno to verovali, kar še mi dandanes verujemo. Že oni, ki so še apostole videli in poslušali, so za tiste resnice svojo kri prelivali, katerih se še dandanes mi učimo iz katekizma. Katakombe so najlepše spričevalo, da je naša vera prava in resnična. — Katakombe so že marsikaterega nevernika spreobrnilo, marsikaterega krivoverca privedle k pravi luči, vsakemu vernemu obiskovalcu pa pomnožijo spoštovanje do vere. O neki priliki sem slišal duhovnika, ki je rekel: »Katakombam moram jaz zahvaliti, da še imam vero in da sem duhovnik«. Kot dijak je namreč bival med samimi luterani in je bil v nevarnosti, da popolnoma izgubi vero. Na svojo srečo je začel prebirati knjige, ki opisujejo katakombe in zgodovino prvih kristijanov. To mu je obvarovalo vero in ga privédlo v duhovski stan.

Katakombe sv. Kalista so največje in tudi najstarejše; segajo celo v apostolske čase. Imenitna rimska gospa, ki je živela še ob času sv. Petra in Pavla, je imela tukaj svoje zemljišče, katero je pozneje odstopila za pokopanje umrlih kristijanov. V teh katakombah je našlo zadnji počitek 14 papežev, ki so umrli mučeniške smrti. Izmed drugih neštivilnih mučencev je bila tukaj pokopana tudi sv. Cecilija.

Dandanes so grobovi v Kalistovih katakombah večinoma odprti in prazni. Ko je namreč cerkev od cesarja Konstantina dobila prostost, je kmalu potem prenehalo pokopanje v katakombah. Nastala so nova pokopališča pri cerkvah. Vendar katakombe so ostale v visoki časti zaradi neštivilnih mučeniških grobov. Verni kristijani so trumoma obiskovali ta podzemeljska